

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У.23430/10
02.12.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Николом Крушкоњом, као записничарем, у управном спору по тужби тужилаца С.М. и М.М, обоје из К, које заступа пуномоћник Д.Ћ, адвокат из Б, Улица ..., против решења Министарства финансија Републике Србије у Б, Сектора за имовинско-правне послове ... број ... од ... године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, коју заступа законски заступник Републички јавни правобранилац, у предмету експропријације, након усмене и јавне расправе, одржане дана 25.11.2010.године, у присуству пуномоћника тужилаца заступника туженог и законског заступника заинтересованог лица, у седници већа одржаној дана 02.12.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ТУЖБА СЕ ОДБИЈА у делу којим се тражи поништавање решења Министарства финансија Републике Србије - Сектор за имовинско-правне послове Б. ... број ... од ... године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на став I, став II, став III и став IV диспозитива решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К. број ... од ... године.

II ТУЖБА СЕ УВАЖАВА у делу који се односи на трошкове управног поступка и поништава се решење Министарства финансија РС - Сектор за имовинско правне послове Б. ... број ... од ... године у делу којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на став V диспозитива решења Градске управе за имовину, Одељења за

имовинско-правне послове у К. број ... од ... године и враћа предмет у том делу надлежном органу на поновно одлучивање.

III Свака странка сноси своје трошкове.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужилаца, изјављена против решење Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К, број ... од ... године, којим је под ставом један диспозитива извршена потпуна експропријација кп.бр. , у површини од ... ха, уписана у лист непокретности број ... као К., као приватна својина М.М. из М, али на ком земљишту С.М. из М. има својину од 9% по основу правоснажне пресуде Општинског суда у у Крагујевцу по XII-3514/82 од 06.05.1993.године, а у корист корисника експропријације Републике Србије, ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф.А.С. д.о.о. К, предвиђеног измењеним и допуњеним уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученом на основу закључка Владе Републике Србије ... број ... од ... године. Ставом два диспозитива првостепеног решења одлучено је да ће о накнади за извршену експропријацију бити расправљено у посебном поступку одмах по правноснажности тог решења, док је ставом три обавезан корисник експропријације да у року од 15 дана по правноснажности тог решења достави Градској управи града К. писмену понуду о облику и висини накнаде за извршену експропријацију. Ставом четири диспозитива су обавезани су тужиоци да непокретности означене у ставу један диспозитива првостепеног решења предају у својину и државину кориснику експропријације у року од 15 дана од дана правноснажности одлуке о накнади. Под ставом пет донета је одлука да корисник експропријације тужиоцима плати трошкове поступка у износу од ... динара у року од 15 дана по правноснажност тог решења.

У тужби, поднесцима и речи на расправи, тужиоци су преко пуномоћника, оспорили законитост решења туженог због учињених повреда одредаба Закона о општем управном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене Закона о експропријацији, као и због погрешне одлуке о трошковима поступка.

Министарство финансија као орган Републике Србије, која је корисник експропријације, није могло да одлучује по жалби тужилаца у овој управној ствари. Првостепени орган странкама није достављао предлог за експропријацију са доказима које је корисник експропријације био дужан да достави уз предлог, већ је странкама достављен само позив са назнаком да се ради о поступку експропријације. Првостепени орган је одбијао на расправи да уручи предлог и доказе по захтеву странака и њихових пуномоћника онако како то предвиђа Закон о експропријацији. Издата потврда о обезбеђеним средствима за накнаду за ову експропријацију је у супротности са Законом о буџету, што значи да није утврђен стварни износ средстава за спровођење наведене експропријације. Одлука управних органа о трошковима поступка је погрешна, јер нису признати сви стварни и нужни трошкови, а погрешно је обрачуната и вредност предмета поступка према којој су обрачунавани и адвокатски трошкови. Сматрају да је закон погрешно примењен на њихову штету, па су предложили да се тужба уважи, поништи решење туженог и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, а да се о трошковима поступка одлучи у поступку пуне јурисдикције.

Тужени орган је у одговору на тужбу, као и преко свог заступника на расправи и поднеску, навео да је тужба неоснована. Остао је при разлозима из оспореног решења. Чланом 8. Закона о експропријацији прописано је да Републике Србије може бити корисник експропријације, а надлежност туженог за решавање по жалби на првостепено решење о експропријацији је прописана чланом 29. став 6. истог Закона. Јавни интерес је утврђен решењем Владе Републике Србије. Износ у Закону о буџету од ... динара предвиђен је за обезбеђење средстава за експропријације на целој територији Републике Србије, а износ из потврде Министарства од ... динара је износ који је обезбеђен за накнаде власницима за наведену експропријацију. Из записника о расправи може да се утврди да је пуномоћник ранијих сопственика саслушан о свим чињеницама од значаја за експропријацију, као и о свим изведеним доказима. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

У одговору на тужбу и речи на расправи преко свог законског заступника, заинтересовано лице, је навело да је јавни интерес утврђен у складу са чланом 20. став 3. Закона о експропријацији и да су непокретности које су предмет експропријације у потпуности дефинисане у прилогу Г. Предложило је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је извео доказе увидом у списе органа и читањем решења Владе Републике Србије ... број ... од ... године, измењеног и допуњеног уговора о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученог на основу закључка Владе ... број ... од ... године, прилога Г истог уговора, те пресуде Општинског суда у Крагујевцу по XII-3514/82 од 06.05.1993.године и листа непокретности Службе за катастар непокретности К. број ... КО К. 1.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), након одржане усмене и јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. Закона о управним споровима, као и члана 8. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09), који се примењује сходно члану 74. ЗУС-а, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована у делу који се односи на оспорено решење којим је одлучено о жалби тужиоца на првостепено решење под ставом I – IV диспозитива, а основана је у делу којим је одбијена жалба тужиоца на став V диспозитива којим је одлучено о трошковима управног поступка.

Из доказа изведених на расправи произлази да је решењем Владе Републике Србије ... број ... од ... године, утврђен јавни интерес за експропријацију и административни пренос непокретности – земљишта и објеката на земљишту који на закону могу бити предмет експропријације и административног преноса ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф.А. д.о.о. К, предвиђеног измењеним и допуњеним уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученог на основу закључка Владе ... број ... од ... године, на непокретностима у КО К., дефинисаним у прилогу 4 (на енглеском језику), односно прилогу Г (на српском језику) тог уговора. Истим решењем одређена је за корисника експропријације, Република Србија.

По оцени Управног суда, правилан је закључак оба органа да су испуњени услови из члана 29. став 3. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", број 53/95, "Службени лист СРЈ", број 16/2001 и "Службени гласник РС", бр. 23/2001 и 20/2009), за

усвајање предлога за експропријацију решењем, јер су исправама поднетим уз предлог и до доношења решења, у смислу члана 27. и члана 28. став 4. истог Закона, доказане одлучне чињенице.

Из листа непокретности број ... КО К. утврђено је да је кп.бр. ... по култури њива друге класе у површини од ... ха и у време подношења предлога уписана као својина тужиоца М, али између тужилаца није спорно да је тужиља М1 са тужицом М сувласник и да је њен удео по основу пресуде Општинског суда у Крагујевцу по XII-3514/82 од 06.05.1993.године, у делу од 9%. При томе је приложен и уговор о заједничком улагању. Из приложене потврде Министарства финансија утврђено је да су обезбеђена средства у износу од ... динара за 2010. годину ради исплате накнаде за ову експропријацију. У овом делу дати су правилни и на закону засновани разлози, како о утврђењу чињеничног стања, тако и о примени материјалног права и то члана 27. и 29. Закона о експропријацији. Правилни су разлози другостепеног органа и у погледу навода тужбе којим се оспорава валидност потврде Министарства финансија као доказа, јер она јесте доказ о обезбеђењу средстава у 2010. години за ову експропријацију и административни пренос, а висина средстава за ову сврху за следећу 2011. годину може да буде одређена у новом износу по Закону о буџету за 2011.годину. У овом делу Управни суд прихвата разлоге другостепеног органа. У погледу навода тужбе који се тичу надлежности туженог за одлучивање о жалби, они су неосновани, јер је чланом 8. Закона о експропријацији, прописано да Република Србија може бити корисник експропријације, а надлежност Министарства финансија за решавање по жалби на првостепено решење о експропријацији је прописана чланом 29. став 6. истог Закона.

У погледу навода тужбе, који су садржани и у жалби, везаних за онемогућавање тужиоцу учешћа у поступку, тиме што му није достављен предлог за експропријацију са прилогом (доказима), Управни суд је нашао да је постојала обавеза првостепеног органа да пре расправе достави власнику непокретности предлог са приложеним доказима уз позив за јавну расправу у смислу члана 6. и члана 133. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01). Међутим на расправи која је пред првостепеним органом одржана ... године прочитани су предлог као и докази приложени уз њега, а пуномоћник тужилада се дана ... године изјаснио о достављеној потврди Министарства финансија од ... године. Одржана је расправа и дана ... године на којој су тужиоци учинили неспорним своје уделе. Након тога до доношења другостепеног решења тужиоци су могли да

износе све чињенице и околности, да се изјашњавају о изведеним доказима, да предлажу нове који би били од утицаја на решење ове управне ствари, имајући у виду да је од одржавања прве расправе ... године када су упознати са садржином предлога и доказа, до доношења другостепеног решења протекло преко месец дана. На овај начин тужиоцу је омогућено учешће у поступку.

Имајући у виду наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем у делу којим се одлучује по жалби тужиоца на став 1-4, није повређен закон на штету тужилаца, па је, применом одредбе члана 40. ЗУС-а, одлучио као у диспозитиву ове пресуде под ставом I.

Међутим, приликом доношења одлуке о трошковима управног поступка учињене су повреде правила поступања из члана 199. став 2. и члана 235. став 2. ЗУП-а, јер у овом делу решења управних органа не садрже потпуне разлоге о томе колико је тужиоцу признато на име трошкова заступања, а колико на име једног образложеног поднеска, већ је само одређен збирни износ од ... динара. Тужени није одговорио на наводе жалбе у погледу признавања трошкова сатнине и паушала о чему је, у смислу члана 235. став 2. ЗУП-а, био у обавези да се изјасни.

Како је у овом делу закон погрешно примењен на штету тужиоца, то је Управни суд у том делу тужбу уважио и поништи оспорено решење у делу којим се одлучује о жалби тужилаца на став 5. диспозитива првостепеног решења применом члана 42. став 1. ЗУС-а, па је одлучио као под ставом II диспозитива пресуде, а правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезни су за тужени орган у смислу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Тужиоци су делимично успели у управном спору, а трошкове су тражили, па је Управни суд, имајући у виду постигнути успех у спору (трошкови управног поступка) применом члана 66. и 67. ЗУС-а и члана 149. став 2. ЗПП-а, донео одлуку да свака странка сноси своје трошкове и одлучио као у диспозитиву пресуде под ставом III.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.12.2010. године, I-1 У.23430/10

Записничар

Никола Крушкоња, с.р.

Председник већа-судија

Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП